Mesurar la cultura: entre la promesa de les dades i el buit de decisió

Published by Interacció [1] on 19/12/2019 - 12:11 | Last modification: 29/04/2026 - 12:37

La incorporació de dades en el sector cultural s'ha convertit en una de les transformacions més visibles dels darrers anys. Plataformes com *Impact & Insight* emergeixen amb una ambició clara: construir una comprensió compartida del valor de les experiències culturals a partir de dades comparables i sistemàtiques. Aquesta promesa no és menor. Suposa passar d'una cultura explicada des de la intuïció o el relat a una cultura que es vol llegir també des de l'evidència.

El punt de partida és operatiu. *Impact & Insight* [2] s'articula com una eina per ajudar organitzacions culturals a avaluar l'impacte que generen en els seus públics. Ho fa a partir de matrius comunes que permeten recollir dades sobre resultats artístics, socials i econòmics. El que es busca no és només mesurar, sinó generar un llenguatge compartit sobre el valor cultural.

[3]

La cultura entra en el camp de les mètriques.

Mesurar no és només quantificar, és decidir què compta.

Aquest desplaçament introdueix un primer nivell de canvi. El valor cultural deixa de ser només una qüestió interpretativa per esdevenir també una qüestió mesurable. Les organitzacions culturals es veuen interpel·lades a produir dades, a sistematitzar experiències i a traduir pràctiques en indicadors.

Els objectius de la plataforma són explícits. Mesurar resultats significatius, construir dades sectorials, donar veu al públic, enfortir la revisió entre iguals i fomentar la col·laboració en l'ús de dades. Aquest conjunt de funcions dibuixa una infraestructura de coneixement que vol ordenar el sector des de dins.

Les dades com a espai de trobada.

El valor cultural es construeix en la intersecció entre experiència, percepció i interpretació.

El segon nivell de transformació té a veure amb el lloc del públic. La plataforma no només recull dades sobre assistència o consum. Introdueix la percepció com a dimensió central. El públic deixa de ser un receptor per esdevenir una font de coneixement sobre el valor de l'experiència cultural.

Aquest gir és rellevant perquè desplaça el focus de l'oferta cap a l'experiència. El valor cultural ja no es defineix només des de la institució, sinó també des de la percepció dels qui hi participen. Això obre un camp nou, encara poc estabilitzat, on les metodologies, els indicadors i les interpretacions estan en construcció.

Apuntem els instruments que sostenen aquest canvi. Guies d'avaluació, models d'enquesta, estudis de cas i informes que sistematitzen experiències. El sector cultural comença a construir una infraestructura pròpia de dades. Una infraestructura que no només recull informació, sinó que orienta pràctiques.

Ara bé, és en aquest punt on apareix el límit més clar. L'avenç en la generació i gestió de dades no es tradueix necessàriament en una millor articulació de polítiques culturals. La connexió entre dades i decisió continua sent feble.

Aquest desajust és significatiu. Les dades permeten descriure, comparar i analitzar. No garanteixen, per si soles, la capacitat de transformar. El risc és que la producció de dades es converteixi en un fi en si mateix, desvinculat de la presa de decisions.

Aquí és on la peça guanya densitat. El debat sobre dades culturals no és només tècnic. És polític. Té a veure amb què es mesura, amb quins criteris i amb quina finalitat. Mesurar implica establir prioritats i definir què es considera rellevant.

La situació actual es pot llegir com un moment de transició. El sector cultural ha assumit la necessitat de treballar amb dades, però encara no ha resolt com aquestes dades incideixen en la definició de polítiques, en la distribució de recursos o en la transformació de pràctiques.

La idea de fons que emergeix és clara. La cultura no només necessita més dades. Necessita millors connexions entre dades i decisió. Sense aquesta connexió, l'avaluació corre el risc de quedar-se en un exercici descriptiu, amb poc impacte real en el sistema cultural.

La pregunta que queda oberta és interpel·ladora. Estem construint sistemes de coneixement per entendre la cultura o per governar-la millor.

Referència

Sara Selwood (2019) A possible teleology of cultural sector data in England, *Cultural Trends*, 28:2-3, 177-197, Doi: 10.1080/09548963.2019.1617940

Text complet (pdf) [4]

Categories: Recurs / lloc web
Categories: Recursos i publicacions
Tags: avaluació de polítiques culturals
Tags: cultura digital
Tags: públics de la cultura
Tags: governança cultural
Tags: valor públic de la cultura

- [5]

Source URL: https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2019/mesurar-la-cultura

Links:
[1] https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio
[2] http://impactandinsight.co.uk/
[3] https://impactandinsight.co.uk/
[4] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/a_possible_teleology_of_cultural_sector_data_in_England.pdf
[5] https://interaccio.diba.cat/node/8212